

בס"ד ב"ה וכו'
קהילת חסידי ברסלב שובו בנים דימונה
ע"ס רבי נחמן מברסלב זי"א
בשיאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מתא חדא

גיליון מס' 439 (נוסד ה-תשע"ו)

מוקדש לרפואת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א

הדלקת נרות שבת:
(לאוסף דימונה)

19:25

זמן שקיעה:

19:46

יציאת השבת:

20:23

ר"ת:

21:05

" כל מה שרואים וטומעים זה הפל רמזים להתקרב לה "

"פי האתון" - ה' מדבר איתנו עשרים וארבע שעות בלי הפסקה, ה' מדבר איתנו בכל שניה ושניה באלפי רמזים, הנשמה היא חיה וקיימת והיא מלמדת את האדם מה עליו לעשות ואיך עליו להתנהג. מהשמים מרמזים לאדם רמזים כדי שלא ישל בעבירה! מרמזים לו פעם באתון, פעם בגוי, השכינה מתלבשת בכל מיני צורות לרמז לאדם שלא יעשה עבירה, אפילו האתון מתקוממת! היא לוחצת אותו אל הקיר, ולוחצת אותו עוד פעם ועוד פעם ואומרת לו תתחיל להבין את הרמזים! רוצים להציל אותך! מה זה פי האתון? אדם הולך לעשות עבירה אז האתון צועקת לאן אתה הולך? והיא צועקת כל הזמן! לא רק על בלעם! היא צועקת על כל אחד, לאן אתה הולך? מה אתה עושה? האתון צועקת! אדם יכול להרגיש איך שהתקרה ממש נופלת כשהוא הולך לעשות משהו לא טוב, הכל צועק! פתאום הוא רואה איזה רכב חוסם אותו, פתאום הדלת סגורה, לא מסתדר לו

הכל נגדו! ברגע שאדם הולך לעשות איזה דבר לא טוב, אז ה' כבר תכנן מששת ימי בראשית איך לרמז לאדם לא לעשות את העבירה. כל הבריאה מסודרת בשביל האדם שלא יעשה שום עבירה בחיים. כי מה שאדם שומע, כל מילה שהוא שומע, זה רמזים מה' ה' מדבר אלינו דרך כל אדם בעולם, ה' מזרז אותנו שנתחיל להכנס לפנימיות של הדברים, לעומק של הדברים. פעם עברו אברכים בתחנה המרכזית וראו שעמד שם אחד בדוכן למכירת משקפי שמש. הוא צעק שם 'חבל על העיניים' 'חבל על העיניים' הוא צעק כך 8 שעות באמצע התחנה המרכזית. מה צריכים יותר מזה, זה הכל רמזים! 'חבל על העיניים', תשמרו את העיניים! כל מה שרואים ושומעים זה הכל רמזים להתקרב לה'. אדם צריך לדעת להבין מה זה הרמזים. הרמזים שמעוררים אותו להתקרב לה', רמזים שמקיצים אותו מהשינה שלו, זה הענין של הרמזים. לא פלוני קרא לי מאמצע הסדר, אז אני הולך עכשיו אתו, זה לא רמז, זה שגעון! אם צריכים ללכת כי זה דבר באמת חשוב אז הולכים. הרבי אומר בתורה נ"ד "אך הגדלות השכל בזה

צריך להיות במידה, רק לפי שכל אנושי שלו כן יגדיל המחשבה בזה" ... "ה' אלוקי גדלת מאד" ... גדלת מאד, היינו שהגדלת השכל יהיה במידה ובצמצום. הרבי אומר לא סתם רמזים של שגעונות! רמזים זה ללמוד, להתפלל בכוונה, שיעורים קבועים, ללמוד גמרא, זה נקרא רמזים. נותנים לאדם רמזים כל שניה וצריכים להבין מה זה הרמזים, כי יש רמזים שאדם לא מבין אותם, רמזים זה בת קול מהשמים, וצריך לא לצאת מההיגיון, כי גם ברמז צריך להיות איזה היגיון מסוים, חכם עדיף מנביא, ההיגיון עדיף מנבואה, ולכן צריך שהרמזים לא יהיו נגד התורה ונגד ההלכה. אדם חושב, הנה חזרתי בתשובה זהו, עכשיו יהיה לי מנוחה מהיצר הרע, אני קדוש אין לי מחשבות רעות, אבל אח"כ הכל מתחיל לבוא לו מחדש. הוא כבר הולך פחות חרדי, והוא מתחיל להתפשר קצת, הוא כבר נמצא בירידה, ואז יש לו משבר וכל זה למה? כי הוא לא יודע שהמלחמה היא למאה ועשרים שנה! לכל החיים!

אם אדם יודע שיש לו מלחמה למאה ועשרים שנה, והתשובה שלו עוד לא שלימה, והוא נשאר אותו כמו שהוא היה, אותו בעל תאוה, אותו מידות רעות, הוא יודע שהכל נשאר אצלו אותו הדבר, אז לא יהיה לו משבר. אבל כיוון שהוא לא יודע ששום דבר לא השתנה, פתאום הוא מקבל משבר! כשהוא הולך לישון הוא רואה שיש לו מחשבות לא טובות, ביום הוא מלא ראיית אסורות וזה בוער בו מיליארדים של מדורות והוא נשבר. אדם צריך לדעת ברגע שהוא חזר בתשובה אז מה

שהיה עד היום הכל נשאר לו! מה שהוא

גנב, חילל שבת, נסע לים בשבת, עישן בשבת, הכל חוזר לו! זה לא פתאום נעלם ביום אחד! הגוף שלו לא רגיל לתורה, הגוף שלו לא רגיל להנאות של קדושה, להנאות השבת הקדושה, אין לו עוד כלים לקבל את הקדושה. אדם שואל - 'מה... הרי חזרתי בתשובה, הייתי באומן' באמת זה לא ככה, זה לא כל כך פשוט, דברים שהגוף התרגל אליהם עשרים, שלושים שנה, לא יוצאים מזה בקלות! אז מרוב התאוות מרוב המדורות הבוערות בו, הוא נשבר לגמרי! הוא אומר - כמה אני יכול להתמודד? כמה אני יכול? אולי זה לא בשבילי? זה לא בשבילך?! ודאי שזה בשבילך! בשביל מי כתבו את התורה? בשביל הנוצרים?! מה... התורה נכתבה לאפיפיור!?

כי כשאדם מתקרב לצדיק, הוא מתחיל לקבל רמזים, הוא מתחיל להבין את הרמזים, הוא מקבל רמזים לא להתייאש! הוא מקבל רמזים להילחם, להתמודד, הוא מתחיל להבין שהמלחמה זה למאה ועשרים שנה, הוא מבין שזו הדרך, הוא מבין שככה זה הסדר, הוא מבין שיש לו עוד עבודה של שנים בכדי להטהר, מרמזים לו כל הזמן, עוד רמז, ועוד רמז,

תאבק!!! תתגבר!!! תמשיך להלחם!!! תמשיך להאבק!!! עד שתצא מהרוח שטות שלך. כל הדברים נמשכים מה, כל הדברים נמשכים מהאין סוף והאדם צריך להיות קשור עם האור אין סוף, להיות קשור עם ה'. ה' מרמז לאדם כל שניה, אין סוף רמזים. כשנהרגים יהודים בכל מקום, בכל פינה, וכל עם ישראל בחרדה נוראה, ואף אחד לא יודע מה יהיה איתו, מה יהיה עם בני ביתו, זה רמזים מה. עכשיו הגענו למצב הכי גרוע שהיה בעם ישראל, עפים טילים, אנשים רצים למקלט, רציחות, הריגות ל"ע, אף אחד לא יודע מה יהיה בעוד שניה, עם ישראל רואה ששום דבר לא יכול להגן עליהם, באמת הכל נמשך מה! הכל זה רמזים מה' כדי שנחזור בתשובה, הגענו למצב כזה שכבר כולם רוצים לעשות תשובה, בכל יום ה' מרמז לנו בדיבור, מחשבה ומעשה, כל יום ה' מצמצם אלוקותו ומרמז לנו שנתעורר בתשובה.

דְּבַרְי אָמוּנָה

כִּי בָאֵת אִם יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל עֲצָמוֹ הֵיטֵב יִרְאֶה שְׂכַל הַבְּלוּלִים וְנִפְלוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֵׁישׁ לוֹ, הַכֹּל הוּא עַל-יַדֵּי רַבֵּי הַמַּחְשְׁבוֹת מִיּוֹם שֶׁעָבַר לְיוֹם הַבָּא וּמַשְׁעָה לְשַׁעָה, שֶׁרֵב הָעוֹלָם הֵם כְּזֻקְנִים בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ, וְכֹל אֶחָד נִחְשָׁב בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ כְּבֵר נִזְקָן בְּדַרְכּוֹ שֶׁרְגִיל בָּהֶם יָמִים רַבִּים עַד שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לָשׁוּב לְדַרְךְ אַחֵר. וּמַחֲמַת שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק מְדַרְךְ הַיָּשָׁר בָּאֵת, עַל-כֵּן נִמְצָאִים רַבִּים שְׂמֵי־אֲשִׁים עֲצָמָם מִלְּהִתְקַרֵּב בָּאֵת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִפְּלוּ מֵעַט הָעֲבוּדָה וְהַמְצוּוֹת שְׂמֵקִימִים הוּא כְּמוֹ מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה, וְעֵשִׂים אוֹתָם בְּלִי הַתְּעוֹרְרוֹת וְחַיּוֹת, וְהַכֹּל מַחֲמַת הַזְּקָנָה שֶׁקִּפְצָה עֲלֵיהֶם שֶׁנִּחְשְׁבִים בְּעֵינֵיהֶם כְּזֻקְנִים כְּכ"ל, שְׁזֶה מִזִּיק מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִיר אַדְמוֹר"ז ז"ל מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר שֶׁאֲסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן. הֵן חֲסִיד זָקֵן, הֵן צַדִּיק זָקֵן וְכוּ'

(ליקו"ה, בשר בחלב, ד')

אומן ראש השנה תשפ"ה

הרישום לקיבוץ הגדול באומן ראש השנה תשפ"ה החל. מהרו להירשם: 054-2187218

הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

יביע אומר, ח"ד, חיו"ד, סימן כג'

שאלה: האם יש חיוב לקבוע מזוזה בפתח מרפסת הפונה לרשות הרבים ואינה מקורה ואין לה כניסה אלא מצד הבית, ואת"ל שחייבת במזוזה, באיזה צד של הפתח יקבע את המזוזה? והאם יש חילוק בין מרפסת שיש בה ד' אמות על ד' אמות ובין מרפסת שאין בה ד' אמות על ד' אמות?

תשובה:

איתא במנחות (לג') סתחי שימאי פטורין מן המזוזה. מהו פתח שימאי? נחלקו בזה אמוראים, חד אומר שאין לו תקרה וחד אומר שאין לו שקופי. ופירש רש"י תקרה - אסקופי עליונה, שקופי - מזוזות. לישנא אחרינא, תקרה - שאין הבית מקורה, שקופי - שאין אסקופה עליונה. והתוספות פירשו דלית להו תקרה - מקום שהפתח שוקף שם. מלמעלה אין שנה האבנים, אלא אבן נכנסת ואבן יוצאת. ומה שפירש רש"י שאין הבית מקורה, קשה, דמי גרע משערי החצרות שחייבים במזוזה. ע"כ.

אולם, הרא"ש בהלכות קטנות כתב ליישב קושיית התוס', שחצר דרכו בכך שאין לו תקרה ולכן חייב במזוזה, אבל בית שאינו מקורה, אינו ראוי לבית דירה. ע"כ.

והרמב"ם פסק, בית שאין לו תקרה פטור ממזוזה. היה מקצתו מקורה ומקצתו אינו מקורה, יראה לי שאם היה הקירוי כנגד הפתח חייב במזוזה. וכתב רבינו מנוח שאם הקירוי אצל הפתח שחייב במזוזה היינו כשיש במקורה ד' אמות על ד' אמות. ע"כ.

וכן פסק בשו"ע, יו"ד (סימן רפ"ו, ס"ד) ולפי זה יש לומר שמרפסת, כיון שדרכה בכך, הרי היא כחצר שחייבת במזוזה. אולם בב"י (סימן רפ"ו) כתב לתרץ בשם רבינו מנוח, שלמרות פתוחים לחצרות. ע"כ. וכיו"ב כתבו בירושלמי (פ"ק דיומא ה"א) שבהם נכנסים לבית דירה. ע"כ. ולפי זה אם אין כניסה מרשות הרבים דרך הגינה לבית היא פטורה. אמנם בשו"ת מהרי"ל כתב ופתח שבין בית לחצר, אם יש לחצר פתח לרשות הרבים, יש לילך אחר היכר ציר, אבל אם אין לחצר פתח לרשות הרבים, אז יש לקבוע המזוזה מימין הכניסה מהבית לחצר.

והובא להלכה בב"י (ריש סימן רפט') וכ"כ ט"ז וש"ך שם. ואם כן הוא הדין במרפסת, יש לדחות שזהו דווקא לפי הרא"ש, אך לרבינו מנוח צריך שתהיה כניסה מרשות הרבים למרפסת ומשם לבית. ומכיון שיש ספק בדבר, יש לקבוע את המזוזה, אך בלי ברכה ואע"פ שיש ספק ספיקא, שמא כפירוש הראשון של רש"י וא"כ אפילו בית בלא תקרה חייב במזוזה וכן הסכימו התוס' והמאירי. ושמו כשדרכו בכך, חייב במזוזה כהרא"ש והר"ן. מ"מ לא עבדינן ספק ספיקא בברכות לברך.

מסקנה: מרפסות הפונות לרשות הרבים ואין להם כניסה, אלא דרך הדירה, אם אין בהם ד' אמות על ד' אמות, אינה צריכה מזוזה מן הדין. וכ"ש שאינה מקורה בתקרה. ואפילו אם המרפסת ארוכה הרבה, שבצירוף האורך והרוחב יש בה כדי לרבע ד' אמות על ד' אמות, אינה צריכה מזוזה מן הדין. ומ"מ המחמיר, תבוא עליו הברכה ויקבע המזוזה מימין הכניסה מהדירה למרפסת ולא יקבענה בברה ואם יש במרפסת ד' אמות על ד' אמות, יקבע המזוזה בלי ברכה בימין הכניסה מהבית למרפסת.

הרב יגאל קנדלקר הי"ו

ראש בית המדרש 'לית חן' ללימוד הלכה

מדור חדש

דברי פריחה

ילדה: אמא, מתי יהיה אפשר לעשות נזם?

אמא: בקיץ ילדה: למה?

אמא: כי אחרי שאבא יראה את זה, לפחות שיהיה לך נעים לישון בחוץ.

מוהרנ"ת על הפרשה

כב', ל' לך עם האנשים

כי זה כלל גדול שבדרךך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, כמו שמצינו אצל בלעם שאמר לו ה' יתברך, לך עמקה וכו'. אף-על-פי שרצונו יתברך לא היה לזה כלל. ויש בענין זה סתרי נסתרות הרבה, כי שם עקר הבחירה שהיא חדוש נפלא יותר מכל החדושים והנפלאות שבאר ה' יתברך, כמבאר בספרים. ועקר הבחירה היא בבחינה זאת, בבחינת בדרךך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין לו. הבא לסמא פותחין לו. וכמו שנאמר, "כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך וכו'". וזה עקר גלות השכינה, שכל אחד כפי מעשיו כן הוא חובש ותופס את השכינה וקדשא בריך הוא, כב"כול, בגלות. עד שנאמר, כב"כול, אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, כמו שנאמר בזהר הקדוש כמה פעמים. וזה שקתב (בסימן סג, לקוטי תנ"א). שעל-ידי שלומדין לתלמיד שאינו הגון נתפס בתפיסה, חס ושלום, כי על-ידי זה יכול התלמיד להיות נכשל יותר על-ידי שהוא אינו הגון ומהפך דברי אלקים חיים ככ"ל.

ועל-ידי זה יכול להמשיך ולתפס את הקדוש ברוך הוא ושכינתיה, כב"כול, לתוך דעתו הרעה שיהיה נצטיר האור כפי דעתו הרעה, שזה עקר גלות ה' יתברך, כאלו הוא חבוש ותפוס בתפיסה, כי הוא חבוש, כב"כול, בתפיסת המחין של התלמיד שאינו הגון, עד שמקרח, כב"כול, להנהיגו ולסיעו כפי דעתו וככ"ל.

וכל זה מחמת כח הבחירה שיש לה תקף גדול מאד כידוע. וזה היה כל עצת בלעם הרשע להחטיא את ישראל ועצתו הייתה עמקה מאד, כי רצה להחטיא דיקא את גדולי ישראל, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה; שהמד"ינית אמרה להחטיא את משה וכו'. ואם שזה לא עלתה בידם, אבל אף-על-פי-כן החטיא נשיא מישראל מנהיג הדור.

ולא די שחטא כל כך אף גם הסיתו הבעל דבר להביא המד"ינית לפני משה, כי רצה להתיר עריות בפרהסיא, כי זה היה עקר כונת בלעם הרשע והפטרטא אחרא להתגבר ברשעותם כל כך עד שיהפכו האמת לגמרי לעשות מעברה מצוה וככ"ל, כי בלעם היה טמא גדול, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה, והתגבר ברשעותו ובדרך כי שפיו עד שמשך על עצמו רוח נבואה, עד שהיה גדול בנבואה מאד, כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה, וכל זה מחמת גדל כח הבחירה הנ"ל שיש כח להאדם להכריח, כב"כול, את רוח הנבואה שישרה עליו כרצונו להמשיך האור העליון ולצירו כרצונו, ועל-כן באמת היו ישראל אז בסכנה גדולה, כמו שנאמר, "עמי, זכר נא מה יעץ עליך בלק ומה ענה אתו בלעם וכו'".

וכמו שנאמר בזהר הקדוש; שמימות עולם לא היו ישראל בסכנה כזאת כמו אז. וכל זה מחמת גדל כחו של הבעל בחירה וככ"ל, אבל ה' יתברך חמל עליהם וציר האור בעצמו בבחינת ברכה וכו'.

(יורה דעה, יין נסך ד, י')

"אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות"

העלון מוקדש לרפואת רבי עמוס כמוס חיים בן מרטנה שליט"א לרפואת רחל בת אליזבט ולרפואת חדוזה בת מזל בתוך שאר עמו בית ישראל

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218

העלון מוקדש לרפואת חן חיים בן רחל הי"ו למשפ' עמוס

"שְׁמַעְתִּי שָׁכַל נְסִיעָה וְנִסְיָה"

שָׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד

יְהִי לָהּ חֵלֶק בְּמִץ הַגְּאוּלָּה" (כוכבי אור)

עלים לתרופה - שיז'

תהלה לאל הכל היה על נכון. ולה' הישועה והתקוה שגם עסקינו נתחיל ונגמר ונתחיל ונגמר כמה פעמים, וה' יגמר בעדנו תמיד, רק צריכין לזה הוצאות רבות. וקיימי בחסדי ה' ונטוב לבבכם כיצא בכס, שבדאי תתנו כראוי הן על העסק הן להחזיק אותי. ועל השם יתברך בטחוני שיכלכל ויפרנס אותי ויספיק לי כל צרכי. האלקים הרועה אותי מעודי אל יעזבני לנצח. אך עקר הישועה צריכין בענין הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות, להכניס ולקשר הדעת בלב כל אחד ואחד, עד שיצא כל אחד מהעוונות והשטותים וכו' שנדבקו בו. השם יתברך יצילנו מעתה, כי עדין האורב יושב בחדר ובחדרי חדרים וגם באתגליא אצל כל אחד ואחד. וכן הוא בבראד ובלבוב ובכל המדינות שבעולם הזה עולם השפל עולם העשיה, עולם שכל יצורי קדם צריכין לעבר בו ולסבל מה שייסבל, ולהתנסות ולהצטרף בזה העולם המעשה והנפסין דוקא. אשר בכל יום ואפלו בכל רגע אורבים עליו כמו שאורבים. ואי אפשר להנצל מזה כי אם על ידי התורה הקדושה ועל ידי התפלה והעקר על ידי התבודדות ושיחה הנ"ל. זמן התפלה הגיע והיריעה קצרה וההכרח להפסיק לקריאת שמע ולתפלה.

דברי אוהבכם באמת לנצח המצפה לישועה בכל עת.

נתן מברסלב

תפלות של מורנו הרב

ואזכה להיות קדוש וטהור

רבנו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזמה, הפך אותי כהרף עין מרע גמור לטוב גמור, ומהיום הזה אשמר את עיני בתכלית השמירה, ואזכה להיות קדוש וטהור בקדשת רבנו הקדוש. אנא רחום וחנון, רחם על שנותי הצעירות, וזכני לקדשת הברית בתכלית השלמות. ואזכה לסיים את הש"ס עד התנהג, ואתחיל ללמד כל יום דף לכל הפחות. ואדע את כל הש"ס עם הרמב"ם הטור והשולחן ערוך עם כל נושאי כליהם, ואזכה לסיים כל שנה את כל הש"ס, ואזכה לדעת את כל הספרים הקדושים, וכל ספרי רבנו הקדוש, וכל ספרי מוהרנ"ת ותלמידיו הקדושים. אנא רחום וחנון, "פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך", ואזכה להוריד בכל יום נהרות של דמעות על חטאי, ושכר בת עמי אשר נתנה לאכזרים, ובזכות זה יתהפכו כל עונתי לזכויות

כל יום

תפילת מעריב בבית מדרשנו

בשעה 20:00

שיח מרום

תחית המתים תהיה לפי השפלות

הרבי אומר (לקוטי מוהר"ן תנינא תורה ע"ב) שתחית המתים זה רק לשפלות של האדם, כמה נקודות שפלות שיש באדם ככה יהיה לו גוף לתחית המתים, אם יש לו נקדה אחת שפלות, הוא יהיה אדם קטן מנקדה אחת, אם יש בו עשר נקודות שפלות יהיו לו עשר נקודות קטנות. אם יש לו מליון נקודות של שפלות אז כבר יראו איזה חתיכה, יהיה כבר לראות משהו. הכל כפי השפלות שעבד כל המאה עשרים שנה שלו.

צריך לעבד רק על שפלות, אני לא יודע מה זה ברסלב, אני לא יודע כלום. אני אוהב את כל הצדיקים, אני אוהב את כלם בלי סוף. כל צדיק אני אוהב אותו אהבת נפש. יהודי מקים תורה ומצוות שומר שבת ועוד

הולך עם פאות וזקן - אין למעלה מזה. יהיה מי שיהיה. - עקר הנדלה זה רק השפלות, ועקר התחיה לעתיד שיעמדו בתחיה ויהיו חיים נצחיים, כל החיים הנצחיים ועקר מה שיהיה נחיה בתחיה ושיקום לעתיד לבוא בתחית המתים, הכל יהיה השפלות, רק זה מה שישאר. כמה נקודות שפלות שיש בבן אדם. הקיצו ורננו שכני עפר, מי שנעשה שכן לעפר בחייו. הוא היה עפר ואפר בחיים שלו.

אדם צריך רק לעבד על שפלות. ר' אברהם ב"ר נחמן מעולם לא רצה להגיד הלכות, הוא אמר תפתחו את השלחן ערוך, אף שהוא ידע שלחן ערוך בעל פה עם הש"ך עם הס"ז, עם הכל. פעם הטו און ליד הפה שלו ושמעו שהוא אומר ש"ך אחד אחרי השני מלה במלה, היו לוקחים ספרים ומשנים. שפתיו היו מלחשות כל הזמן, שמעו ברטנורא מלה במלה, ש"ך מלה במלה, ובברסלב הוא היה הכי מבזה, באומן הוא היה אדם הכי מבזה. קראו לו "דער משיגענער".

לכן בברסלב אף פעם לא הראו כלל למדנות, לא הראו אף פעם מה שידעים, שמחו שיכולים להגיד פרק תהלים קצת עם כמה דמעות, רק על זה חשבו - איך אחרי שאני לומד שמונה שעות אני יוכל להוריד כמה דמעות בפרק תהלים, אבל אם לא תלמד שמונה שעות, לא תצליח להוריד דמעות בפרק תהלים, זה לא יעזר לך. אי אפשר לקחת תהלים להתחיל לבכות, על מה לבכות, שאכלתי אתמול גלידות וארטיקים, ועוד מעט אני הולך לאכל שוקולד? על מה אני אבכה? מתי בוכים, מתי שלומדים כמה שעות גמרא, אז מתחילים לראות איפה הנשמה שלי נמצאת, מה קורה אתי, אז מתחילים לבכות, אז אתה תוריד דמעה. גמרא זה לא בשביל גאון, זה בשביל להרגיש את השפלות. כי מעביר ממשלת זדון מן הארץ".

(קטע משיעור של הרב - מתוך 'אש מוהר"ן')

הזהר הקדוש הבא לסמא אין תפלתו נשמעת

ועל זה הבא לטהר מסייעים אותו. בא לסמא פותחים לו. ובא תראה, מלאכים קדושים ומלאכים סמאים הולכים עם אדם בכל מקום שהולך. אם אדם הוא צדיק, מתחברים לו מלאכים קדושים, וישמרו אותו בכל מקום שהולך. זהו שקתוב (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. ואם לא - יסתלקו ממנו המלאכים הקדושים, וישלטו עליו מלאכים סמאים, ומנהיגים אותו לניהגם. ובאותה שעה, (ישעיה ג) קראתי ואין עונה, בשעת דחקה. ובשעה ששולטת עליו רוח הסמאה, או מחלות, או שולטים עליו אמות העולם, (איכה ג) סכתה בענן לך מעבור תפלה. וגם תפלתו תועבה.

(זוהר חדש, ויקרא, פ"ר אחרי מות, מח')

משה רפאלי
מוסיקה לכל איוש
כפרסום, שירה וזמרים
במסורת מלכה
054-5504763
אל בשבת קודש

הבית המדרש בית
9148
הבית של ברסלב
02.800.8.800
07.4710.5602
018.456.40007
4433.03900.474

המבורגר
בטעם אחר
מרכז מסחרי דימונה
להזמנות:
08-3801123
BonBon's

